

Epistelsammanställning till årsmötet 2026

Till Vänner överallt

Så börjar nästan alla epistlar som skrivs bland kväkare runt om i världen till andra grupper av Vänner närhelst man har träffats runt något viktigt. Episteln försöker fånga den gemensamma känslan av hur Gud har rört vid oss och den insikt vi har fått. Att skriva en epistel, en hälsning från oss till er, är en snart 400 år gammal tradition som har varit och är en viktig del av vår gemenskap. Att få ta del av vad som är viktigt för Vänner på andra sidan jordklotet eller bara på andra sidan gränsen gör att vi kan känna samhörighet och stötta varandra även om avståndet kan vara långt. Vi kan få en större förståelse för Vänner även i andra traditioner än vår egen om vi tar del av deras budskap med ett öppet sinnelag och hjärta. Det hjälper oss att känna att vi är en del av den stora kväkarfamiljen.

Förr kom epistlarna med brev men numera finns de allra flesta epistlarna samlade på Världskommittens hemsida och här kommer ett urval därifrån.

Att läsa epistlarna från fjolårets årsmöten är att möta Vänner som sörjer över folkmord, krig och förtryck, men arbetar för fred och jämlikhet, globalt och lokalt. Som kväkare utövar vi vår tro både i den stilla andakten och i våra handlingar, och 2025 har för många varit ett år präglad av en stark vilja att aktivt ingripa i världen. Episteln från North Pacifics årsmöte fångar en återkommande stämning: "I denna tid när hela världen verkar skälva samlas vi som Vänner, och vi skälver också. Men vi skälver inte i skräck eller misströstan. Skälvandet är den bävan som föregår ögonblicket då vi bryter andaktens tystnad och talar. Skälvandet är Anden som får oss att tala och handla."

"Vårt fredsvittnesbörd kräver att vi agerar. Vi ber alla Vänner att ge sitt stöd på det sätt de kan." skriver Världskommitténs Europa och Mellanöstern-sektion, som tagit del av vittnesbörd från Vänner som arbetar för alla som påverkas av krig: de som strider och de som vägrar att göra

det, de som fritt kan följa sitt samvete och de som förföljs, de som stannar kvar och de som flyr, de som välkomnas i nya länder och de som avvisas.

De centraleuropeiska Vännerna möttes i tjeckiska Terezín, där koncentrationslägret Theresienstadt låg. Platsen bär på minnen av ett oerhört lidande, men vittnar också om människoandens förmåga att uthärda. Det krävs ett stort kärleksarbete för att övervinna det mörker som utgörs av såväl Rysslands angrepp på Ukraina, som förföljelsen av vapenvägrare i båda länderna.

De italienska Vännerna har lyssnat på vittnesmål från svältens, krigets och den etniska rensningens Gaza och frågat sig om vi kan göra ens någon liten skillnad där, eller om starkare politiska lösningar är nödvändiga. Vår delade tro att "det finns något av Gud i alla" är en fortsatt källa till mod, skriver de, även när världshändelserna får oss att förtvivla. Folkmordet i Palestina lyfts på många årsmöten runtom i världen. Kanadas årsmöte har skrivit till premiärministern om behovet av en rättvis och bestående fred för folken i Israel och Palestina och vikten av att humanitärt stöd når fram till Gaza.

Världskommitténs asiatiska sektion vet att fred är något mer än stridens frånvaro. De möttes i Korea där kriget finns kvar, liksom smärtan, sorgen och desperationen hos de människor som kriget skilt från varandra. De har också talat om vardagens konflikter och hur de kan lösas – genom att hålla möten för klarhet, lyssna innan vi reagerar, vara ödmjuka, minnas att vi har fel ibland, vända oss till Skriften och lyssna på Gud.

Det brittiska årsmötet skriver: för att skapa bestående fred måste vi ta itu med konfliktens bakomliggande orsaker, som är komplexa: fattigdom, hunger, orättvisor, misstro, rädsla och maktlöshet. För att skapa en rättvis värld måste vi bli bättre på att dela med oss.

American Friends Service Committee ber Vänner att bekanta sig med deras sex principer för ett välkomnande, värdigt och rättvist förhållningssätt till migration. Dessa principer innebär att sätta värde på migranters

ledarskap, välkomna människor på ett värdigt sätt, erbjuda vägar till medborgarskap, skydda asylrätten, se till att alla får sina grundläggande behov tillgodosedda, oavsett migrationsstatus, och hjälpa människor att leva i trygghet var de än lever. De påminner om att vi kan göra skillnad genom gemensamma handlingar som kommer av kärlek.

”Att öppna sin dörr för andra är att öppna dörren för Guds närvaro inom var och en av oss,” skriver de franska Vännerna. De har tagit del av vittnesbörd från Vänner i Calais som vill upprätta ett kväkarcenter för migrantkvinnor och deras barn, och från en Vän i Demokratiska Republiken Kongo som driver ett stödcenter för kvinnor och barn som drabbats av det långvariga kriget där.

Från de irländska Vännerna kommer en påminnelse om att vår tid av global splittring är rätt tillfälle att nå ut till de många unga människor som söker efter svar. Vi kan visa dem att det här inte är den värld vi vill att de ska ärva efter oss. Även amerikanska vänner skriver om hur barnens närvaro på årsmötet påmint dem om hur våra handlingar betyder något både för nuet och framtiden.

Vänner från flera världsdelar samlades på nätet till BBIPOC Gathering, där förkortningen ska utläsas Black, Brown, Indigenous and People of Colour. Man samtalande bland annat om att bemöta rasism, stötta utsatta grupper, verka för klimaträttvisa och utvecklas som människor. Under mötet skapades många nya vänskapsband, skott som förhoppningsvis ska växa till starka träd med skyddande löv och djupt liggande rötter. Även Nordiska årsmötet ledde till stärkta band mellan kväkare i olika länder och en ökad förståelse för hur vårt ömsesidiga behov av varandra gör oss alla till delar av en större kropp.

Temat för Ohio Valleys årsmöte var “Samla våra fragment till en helhet”. De skriver om hur splittrade vi är både som individer och som samhälle, men att Guds helhet kan och kommer att hela oss, om vi tillåter det. Även Vännerna i Nederländerna talar om splittring. De frågar sig hur vi kan lyssna med hjärtat när huvudet är fullt av åsikter, och hur vi kan hålla fast

vid det inre ljuset när vi möter osäkerhet, finna lättheten när så mycket är tungt. Kanske finns ett svar till dem i episteln från Unga Vänner från Europa och Mellanöstern-sektionen, som skriver från sin vårsamling att de tillsammans får möjlighet att sänka tempot och hitta fridfullheten, dela klokt trams med varandra, vara sårbara och ärliga, och njuta av varandras sällskap. I gemenskapen skapas återhämtning och samhörighet.

Våra liv är trådar som binds samman till ett nät, skriver Vännerna i Lake Erie. I nätet kan vi samla både glädjeämnen och sorger – och dela dem med varandra. När trådar i nätet brister kan de inte ersättas, bara lagas, och det är vårt ömsesidiga ansvar att laga dem.

Tack!